

Mart. 1722 givne Bevilling til at bruge den lette Band, som ved denne Anordning gøres unødvendig, herved aldeles afskaffet.

§ 9. Bekiendere af den mosaiske Religion maae ikke have nogen Synagoge, undtagen hvor de dertil have erhvervet eller herefter erhverve speciel Kgl. Bevilling.

§ 10. Ved enhver Synagoge skal ansættes en Præst, som beskikkes af Kongen, og som af Menigheden skal nyde saadan Embeds Indkomst, som Kongen nærmere bestemmer. Desuden vil Han beskikke en øverste Præst, der skal boe i Kiøbenhavn og hvem de andre Menigheders Præster i alle Embedssager skal være underordnede.

§ 11. Ingen præstelig Forretning maae foretages af andre, end af de af Kongen saaledes beskikkede Præster, hvilke som Kgl. Embedsmænd skal staae Ham til Ansvar for deres Handlinger; dog skal de, der allerede ere i Besiddelse af Ret til at udøve præstelige Forretninger ved en slig Menighed, i 3 Maaneder efter denne Anordnings Bekiendtgørelse fremdeles dertil være berettigede; men, efter saadan Tids Forløb, skal det være dem aldeles forbudet at iværksætte nogen saadan Forretning, med mindre de af Kongen ved nogen Synagoge, hvorom de, naar de dertil findes værdige, efter Ansøgning kan gjøre sig Haab.

§ 12. Det skal være Pligt for Repræsentanterne eller Forstandere for de mosaiske Religions-Meenigheder paa de Steder, hvor det tillades at have Synagoge, at føre eller ved dertil af Øvrigheden udnævnte Mænd at lade føre tvende lige lydende Protocoller, hvori de Fødte, Døde og Egteviiede blive antegnede ved Navn med tilføjet Datum, naar Fødselen, Dødsfaldet eller Vielsen fandt Sted. Disse Protocoller, hvilke bør være autoriserede paa den, i 4 § befalede Maade, skal indrettes efter det denne Anordning hostrykte Schema Litr. B *). De, der føre samme, skal jevnlig conferere med hinanden, dog at begge Protocollerne ikke nogen Nat ere under eet og samme Tag, og tvende Gange aarligen, nemlig hver 1 Maj og 1 Nov., skal Bøgerne forevises Øvrigheden, som ved Paategning har at attestere, hvorvidt de stemme med hinanden. Paa de Steder, hvor ingen Synagoge er, skal Stedets Øvrighed have en særskilt, efter Schemaet Litr. B *) affattet og af Overøvrigheden autoriseret,

Protocol, hvori ligeledes indføres alle de Børn, som fødes af mosaiske Religions-Bekiendere, alle Dødsfald, som indtræffe, og alle Egteskaber, som indgaaes.

§ 13. For at det i foregaaende § befalede nøagtigen kan blive efterlevet, skal der gøres Indberetning til den, der fører Protocollen, angaaende Fødsel og Dødsfald, af Forældre, efterlevende Egtefælle, eller hvem der ellers er nærmest til at foranstalte det Fornødne i Anledning af saadan Begivenhed, og, angaaende Egteskab, af den Præst, som har forrettet Vielsen. Indberetningen bør skee inden 24 Timer, under Mulct fra 20 til 500 Rbdlr S. V., efter Forseelsens Beskaffenhed og de Skyldiges Vilkaar. Naar Fødselen, Dødsfaldet eller Vielsen foregaar paa et Sted, hvor der ikke er nogen Synagoge, og hvor Indberetningen altsaa bør skee til Stedets Øvrighed, skal den Vedkommende være pligtig til, under lige Mulct, med første Postleilighed, at anmelde saadan Begivenhed for den Meenigheds Repræsentanterne, hvortil de Fødte, Døde eller Egteviiede høre, hvornæst Repræsentanterne have strax at lade saadant antegne i Meenighedens Kirkebøger.

§ 14. Da Kongen har autoriseret en Lærebog i Religionen for Ungdommen af den mosaiske Troesbekiendelse, saa skal alle, saavel Drengesom Pigebørn, herefter være pligtige til, ved en offentlig Prøve, at gjøre Rede for hvad de, efter denne Bogs Veiledning, have lært, og derefter høitideligen aflægge deres Troesbekiendelse, samt give Løfte om ikke med frie Villie at handle mod de af dem erkjendte og i denne Bog foredragne Grundsætninger.

§ 15. Saadan offentlig Examen maae ikke afholdes andetsteds, end hvor der med Kgl. Tilladelse haves Synagoge, og ikke af andre, end den derved ansatte Præst eller de Mænd, hvilke til saadan Examens Afholdelse autoriseres igienem Cancelliet.

§ 16. Til saadan Examen, som kan afholdes tvende Gange aarlig, nemlig den første Uge i Maj og den første Uge i Nov., maae ingen antages, forinden han har fyldt sit trettende Aar.

§ 17. De, som ved denne Anordnings Kundtgørelse have fyldt deres fjortende Aar, eller som siden indkomme her i Landet, efter allerede at have opnaaet denne Alder, fritages for at under-